

МОТИВАЦІЙНО-ІНФОРМАЦІЙНИЙ КОНСТРУКТ МУЗИЧНО-ВИКОНАВСЬКОЇ КОМУНІКАЦІЇ СТУДЕНТІВ ФАКУЛЬТЕТІВ МИСТЕЦТВ НА ЗАСАДАХ АКМЕГЕРМЕНЕВТИЧНОГО ПІДХОДУ

Статтю присвячено висвітленню мотиваційно-інформаційного конструкту музично-виконавської комунікації студентів факультетів мистецтв з використанням акмегерменевтичного підходу.

Мета роботи – визначити та обґрунтувати мотиваційно-інформаційний конструкт у студентів факультетів мистецтв на засадах акмегерменевтичного підходу, що є одним із основних у структурі виконавської комунікації.

Методологія. У статті на основі акмегерменевтичного підходу використано теоретичні методи: аналіз науково-методичної, психолого-педагогічної літератури; порівняльний аналіз, синтез, узагальнення, систематизація з метою визначення та обґрунтування мотиваційно-інформаційного конструкту в формуванні у студентів факультетів мистецтв виконавської комунікації.

Наукова новизна полягає у визначенні та обґрунтуванні мотиваційно-інформаційного конструкту в формуванні у студентів факультетів мистецтв виконавської комунікації на засадах акмегерменевтичного підходу.

Висновки. Зроблено висновки про те, що виконавська діяльність полягатиме не лише у володінні навичок правильного вдиху і видиху, але також і в умінні підтримувати дихальну опору належним напруженням м'язів. І перша і друга сторони специфіки дихання саксофоніста мають постійно удосконалюватися, а саме це має бути практикування гри тривалих звуків, спеціальних мелодичних вправ, гам, арпеджованих акордів, етюдів, виконання різноманітного репертуару. Тому розуміння студентами факультетів мистецтв даних позицій викликає потребу в удосконаленні власної майстерності через вправління.

Закцентовано увагу на тому, що об'єднувальною ідеєю, фундаментом теоретичних, методико-практичних пошуків у галузі підготовки студентів факультетів мистецтв до музично-виконавської комунікації визначено акмегерменевтичний підхід, сутність якого полягає в інтеграції та конвергенції мистецьких феноменів та акмеології, як науки про якість творчої діяльності в побудові особистісної траєкторії розвитку.

Подальшого вивчення набувають питання обґрунтування організаційно-методичної моделі формування у студентів факультетів мистецтв виконавської комунікації на засадах акмегерменевтичного підходу.

Ключові слова: студенти факультетів мистецтв, музично-виконавська комунікація, мотиваційно-інформаційний конструкт, акмегерменевтичний підхід.

Постановка проблеми дослідження. Сучасна епоха домінування інформаційних технологій у всіх сферах суспільного життя, що породжує низку викликів (технологічних, гуманітарних, світоглядних, духовно-ціннісних тощо) потребує глибокого осмислення. Музична культура доби постмодерну ґрунтується на новій музично-естетичній парадигмі, в якій естетична категорія «прекрасного» послідовно змістилася поняттям «концептуальне». Це пов'язано з концептуалізацією та диверсифікацією нових засобів музичної виразності, які, окрім естетичних, набувають зовсім інших смислів та значень. Музична мова творів другої половини ХХ – початку ХХІ століть настільки зазнала суттєвих трансформацій, що є одним з найбільш складних феноменів для ціннісного розуміння та інтерпретації у професійній діяльності педагога-музиканта, потребує особливого осмислення й включення в загальну структуру динамічного процесу розвитку музичного мистецтва.

У зв'язку з цим, актуалізується значення акмегерменевтичного підходу в виконавському процесі як основи фахової діяльності студентів мистецьких факультетів. Акмеологічний вимір герменевтики виявляється в тому, що герменевтика не замикається у своїх теоретико-методологічних конструктах, навпаки, вона є постійно відкритою для безперервного оновлення своїх методів та прийомів, реалізуючи акмеологічну формулу педагогічної стратегії у фаховій діяльності студентів факультетів мистецтв. З цієї позиції мотиваційно-інформаційний конструкт є важливою складовою виконавського навчання студентів факультетів мистецтв.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Розв'язання поставленої проблеми спирається на наукові праці зарубіжних та українських учених, а саме: праці класиків філософської герменевтики (Д. Лібман, В. Дільтей, М. Гайдеггер, Г.-Г. Гадамер, Л. Тіл, Ф. Шляйєрмахер та ін.); теоретико-методологічні та прикладні інноваційні аспекти використання ідей акмегерменевтики у сфері мистецької освіти (А. Бондаренко; С. Занюк; Л. Мацко; О. Олексюк, М. Ткач, Д. Лісун, О. Сіончук, С. Шип та ін.); значення мотиваційно-інформаційного конструкту в підготовці студентів факультетів мистецтв до виконавської діяльності (А. Бондаренко, М. Варій, А. Дем'янчук, М. Крупей, Г. Москаленко, Н. Сегеда, Б. Тимків, В. Шульгіна, Ж. Ясеницька та ін.) [1; 2; 3; 4; 5; 6; 7; 8; 9; 10; 11].

Проблема акмеологічного виміру герменевтики мистецтва у контексті виконавської діяльності викладача мистецьких дисциплін, виявлення її потужного духовно-ціннісного та інноваційно-розвивального потенціалу для ефективної підготовки майбутніх фахівців, що й зумовило вибір теми даної статті.

Мета роботи – визначити та обґрунтувати мотиваційно-інформаційний конструкт у студентів факультетів мистецтв на засадах акмегерменевтичного підходу, що є одним із основних у структурі виконавської комунікації.

Методологія. У статті на основі акмегерменевтичного підходу використано теоретичні методи: аналіз науково-методичної, психолого-педагогічної літератури; порівняльний аналіз, синтез, узагальнення, систематизація з метою визначення та обґрунтування мотиваційно-інформаційного конструкту в формуванні у студентів факультетів мистецтв виконавської комунікації.

Виклад основного матеріалу дослідження. *Мотиваційно-інформаційний конструкт* охоплює такі види спонукань і вольові процеси регуляції студентами своєї музичної діяльності і поведінки, метою яких постає досягнення виконавської майстерності. Водночас, це дії, що спрямовані на розпізнання доцільності і актуальності інформаційного контенту, тобто спроможності користуватися інформаційними ресурсами. Згідно Л. Мацко, воля є «внутрішньою активністю особистості, пов'язана з вибором мотивів, цілепокладанням, прагненням до досягнення мети, зусиллям до подолання перешкод, мобілізацією внутрішньої напруженості, здатністю регулювати спонукання, можливість приймати рішення та гальмувати поведінкові реакції» [5, 48]. Виділення мотиваційної внутрішньої активності включає також інтереси, постановку мети, захоплення, мотиваційні установки або диспозиції, ідеали та інше.

Відповідно до зазначеного, критерієм мотиваційно-інформаційного конструкту виступатиме міра мотиваційної спрямованості на здобуття виконавської майстерності. А показниками слугуватимуть: наявність фахової спрямованості на виконавську майстерність в інструментальній діяльності; потреба в удосконаленні виконавської майстерності через здобуття необхідних умінь та навичок; здатність до роботи з інформаційними джерелами з використанням сучасних мистецьких технологій.

Наявність фахової спрямованості на виконавську діяльність у інструментальній підготовці дозволяє відстежити націленість студента щодо процесу навчання гри на саксофоні. Тож, змістовність мистецької діяльності, її предметність і доцільність нерозривно є пов'язаною з поняттям «потреба», котра лежить у основі ядра мотиваційної діяльності. Відтак, проявами спрямованості виступатимуть такі одиниці мотиваційної сфери як потреби, мотиви, цілі, умови, спілкування, відношення, що поставатимуть у даному контексті головними енергетичними джерелами і сенсами.

Ми вважаємо фахову спрямованість на виконавську діяльність у інструментальній роботі вихідним пунктом її реалізації, тобто специфічну націленість і налаштованість студента, які позначають на опануванні ключових пунктів майстерності гри на саксофоні і відкривають можливості удосконалення свого наявного рівня виконавства.

Важливо зазначити, що інформаційна сторона даного компонента виступає певною «картою-маршрутом», яка накреслює можливі і необхідні шляхи досягнення мікро і макроцілей у даному процесі. Так, Н. Сегеда розглядає поняття майстерності крізь синонімічну дефініцію, а саме професіоналізм. Автор ретельно висвітлює позиції поліваріантності моделі побудови професійного розвитку, де має місце динамізм проходження кількох професійних циклів. Важливим у цій позиції є виділення ряду міні стадій, серед яких входження-засвоєння-досягнення майстерності – відхід, що чергуються з короткими і інтенсивними періодами навчання. Також доцільно зазначити про усвідомлене ставлення особистості до власного руху на кожному з градуалістичних шаблів професійного становлення [7, 134-135].

Відповідно зазначеному студент факультету мистецтв за наявності фахової спрямованості на виконавську діяльність в інструментальній діяльності проявляє цілеспрямовану активність, комплексно ураховуючи як внутрішні, так і зовнішні чинники, індивідуальні і соціальні фактори, що дозволяють кількісно накопичувати якісно нові елементи професіоналізму і віртуозності, в такий спосіб збагачувати свій виконавський потенціал. Тому орієнтація на опанування як традиційними, так і специфічними виконавськими прийомами гри на саксофоні, які значно урізноманітнюють темброву і інтонаційно-виразну палітру, мають чергуватися з періодами інформаційного пошуку і практичного вправлення.

У даному контексті ми спираємось на думку М. Варій, що «мотивування – це пояснення суб'єктом причин власних дій» [2, 319]. До того ж автор наголошує, що мета (ціль) виступає усвідомленим і запланованим результатом діяльності, суб'єктивним образом, моделлю майбутнього продукту діяльності, а співвідношення мотивів і цілей полягає у тому, що мотив є спонудою (причиною) постановки тих чи інших цілей [2, 320]. Це вкрай актуально і істотно саме для мистецької діяльності, оскільки результат виконавства не є сталим «предметом», натомість є динамічним утворенням, що постійно зазнає змін у психіці музиканта як поліваріантність можливих сполучень відносно стійких виконавських рамок інтерпретації музичного твору. Особливо це помітно на ранніх етапах розучування і розбору нотного тексту,

під час чого студент має уявляти собі майбутню модель звучання-еталона, особливості розгортання музичної тканини у часі і «заразитися» цією загальною емоцією до моменту представлення її публіці.

Доцільно звернути увагу на той факт, що саме фахова спрямованість дозволяє сконцентрувати зусилля студента на вузькокваліфікованих явищах, де виконавський процес постає багаторівневим феноменом. Провідну роль у виконавській майстерності відіграють процеси звуковидобування і звукоутворення, що в свою чергу пов'язано з опануванням виконавської техніки як традиційного, так нового звукового феномена. З цієї позиції оволодіння виконавською технікою відкриває перспективи подальшого розвитку творчої виконавської думки.

Отже, набуття виконавської вправності на кожному з етапів володіння виконавською технікою відкриває панораму більш високого професіоналізму, яка стає доступною лише після опанування попередніх ланок і набуття певної зрілості-автономії. Це пояснюється тим, що здійснюється вплив через ускладнення оціночної естетики, диференціюється слухове сприйняття звукового поля художнього інтонування, розширюються межі психоакустичного середовища, відкриваються нові характеристики звукових еталонів.

Таким чином, фахова спрямованість на виконавську діяльність в інструментальній роботі може проявлятися через свідомість і активність студента в процесі виконавської практики гри на саксофоні, у адекватному оцінюванні свого звуковидобування залежно від конструктивних і акустичних характеристик музичного інструмента, націленості на можливість адаптації своїх наявних виконавських можливостей до різних реверберацій у репетиційних приміщеннях і концертних локаціях, через потреби у професійному спілкуванні з колегами-саксофоністами, а також прояв амбітності у музичній сфері. Такі планки-цілі можуть унаочнювати рівень і сенс, який вкладає студент у свою інструментальну діяльність.

Ураховуючи думку С. Занюка, мотивами спрямованості на виконавську діяльність можуть виступати для студента факультету мистецтв мотив самоствердження, ідентифікації з іншою людиною, мотив влади, мотив саморозвитку, досягнення, афіліації, просоціальні мотиви та інші. Науковець відмічає, що існує тенденція до переключення усіх мотиваційних установок на більш успішні види діяльності, які відповідають сформованим функціональним можливостям особистості. Водночас, сформоване позитивне мотиваційно-ціннісне відношення до діяльності призводить до переключення функціонально-енергетичних ресурсів людини на ті види діяльності, що сприяє поступовому формуванню відповідних здібностей. Такі взаємовпливи мотивації і здібностей призводять до їх відносної відповідності як у якісно-змістовому, так і у кількісно-динамічному відношенні [3].

Наявність вищезазначеного механізму ми вважаємо необхідним у мотиваційно-інформаційному компоненті, оскільки саме мотиваційна система визначає не лише актуальне, конкретне здійснення у виконавській діяльності, але і галузь бажаного, намічує перспективу подальшого розвитку діяльності, напрямок розвитку мотивації, її коригування, пристосування до об'єктивних обставин діяльності (можливість або неможливість здійснення, витрати енергії та інше).

Фахова спрямованість на виконавську діяльність в інструментальній підготовці характеризується розвитком мотивації, свідомим засвоєнням мистецько-виконавських вимог, внутрішньою роботою з перебудови потреб, захоплень, норм поведінки, що уможлиблює зміни, розширення діяльності, відношення особистості у дійсності. Важливо сказати, що розвиток мотивації, прояв нових мотиваційних утворень ніби виходить за межі наявної сфери діяльності, упереджуючи її. Мотивація у цьому механізмі виступає як активний момент процесу розвитку, перебудови особистості.

Ще одним важливим фактором, який дозволяє обґрунтувати даний показник є відношення мотивації до окремих психічних процесів (мислення, пам'яті, уваги, уяви, сприйняття) студента, де мотивація визначає змістову вибірковість процесів, динамічна характеристика спонукання (сила, значущість) визначає тривалість і інтенсивність процесу, готовність до того чи іншого граничного рівня його функціонального напруження. Функціональні можливості психічних процесів визначають якісно-змістову сторону мотивації і динамічну сторону.

Наступним показником мотиваційно-інформаційного конструкту є потреба в удосконаленні виконавської діяльності через здобуття необхідних умінь та навичок. Як ми зазначали вище, міцним фундаментом виконавської майстерності виступає виконавська техніка студента, яка дозволяє у повну міру проявляти і нарощувати сили музиканта, опановувати новий репертуар, водночас тримати досягнутий виконавський рівень у активному стані. Відомим є той факт, що мистецькі виконавські професії вимагають постійної практики задля музичного дозволіття і утримання певного рівня виконання музичних творів. Тому даний показник відображає як вибірковість уваги і сконцентрованість сил на технічній і емоційній стороні під час розучування твору спрямовує студентів до набуття вершин майстерності. У першу чергу це відноситься до загальної музичної грамотності, культурної розвинутості, смаку і слухового досвіду.

Ми ураховуємо думку видатного виконавця-саксофоніста і педагога Д. Лібмана, який вбачає набуття виконавської майстерності гри на саксофоні у розвитку індивідуального звучання (напрацювання власного почерку виконання на інструменті), що відноситься до органічного сплаву технічної сторони звуковидобування, підлаштування до характерних технічних рис самого інструменту і особистісних якостей музиканта. Автор приділяє увагу розгляду механізму гри на саксофоні, особливостям дихання, висвітлює закономірності звуковидобування, пов'язані із положенням гортані.

Суттєвим на його думку є і такі моменти як уміння збагачувати додатковими до основного тону особливими відтінками-призвуками (обертонами) або надавати особливої якості звучання. Набуття

такого особливого обертонового звучання залежить від положення і артикуляції язика, амбушюру (специфічного способу складення губ музиканта при грі на духових інструментах з певною будовою мундштука), вміння тримати трость і мундштук у належному стані і призвичаїтися під час гри до їх поточного стану. Слід відмітити і особливі виразні прийоми, якими має опанувати музикант під час свого практикування, доречно їх застосовувати у музичному творі або під час імпровізаційної частини [10]. Тому потреба в удосконаленні виконавської майстерності студентів факультетів мистецтв буде проявлятися саме в усвідомленні вагомості значення практикування на інструменті з метою удосконалення і підтримання свого звуковидобуваючого механізму у гарному стані.

Суголосно звучать позиції Л. Тіла, а саме педагог піднімає питання пристосування дихальної системи музиканта до умов гри на саксофоні, з витривалістю ігрового навантаження. Значущим на думку автора у виконавському диханні є різні за часом фази, а саме короткий, швидкий вдих через рот і тривалий видих з штучним затриманням дихання і в умовах супротиву трості [11]. Відповідно володіння діафрагмальним і грудобрюшним диханням дозволяє студенту обирати необхідний тип для гри коротких музичних побудов, коли у нього для вдиху має малий запас часу і навпаки, коли часу для вдиху достатньо – виконувати тривалі музичні фрази.

У **висновках** доцільно зазначити, що виконавська діяльність полягатиме не лише у володінні навичок правильного вдиху і видиху, але також і в умінні підтримувати дихальну опору належним напруженням м'язів. І перша, і друга сторони специфіки дихання саксофоніста мають постійно удосконалюватися, а саме це має бути практикування гри тривалих звуків, спеціальних мелодичних вправ, гам, арпеджованих акордів, етюдів, виконання різноманітного репертуару. Тому розуміння студентами факультетів мистецтв даних позицій викликає потребу в удосконаленні своєї майстерності через вправлення.

Об'єднувальною ідеєю, фундаментом теоретичних, методико-практичних пошуків у галузі підготовки студентів факультетів мистецтв до музично-виконавської комунікації визначено акмегерменевтичний підхід, сутність якого полягає в інтеграції та конвергенції мистецьких феноменів та акмеології, як науки про якість творчої діяльності в побудові особистісної траєкторії розвитку.

Подальшого вивчення набувають питання обґрунтування організаційно-методичної моделі формування у студентів факультетів мистецтв виконавської комунікації на засадах акмегерменевтичного підходу.

References

1. Бондаренко А. І., Шульгіна В.Д. Музична інформатика: навч. посіб. Київ: НАКККиМ, 2010. 190 с.
Bondarenko, A. I. & Shulhina, V.D. (2008). *Muzychna informatyka: navch. posib.* [Music computer science: textbook]. Kyiv, Ukraine: NAKKIM.190. [in Ukrainian].
2. Варій М. Й. Психологія особистості: навч. пос. Київ: Центр учбової літератури, 2008. 592 с.
Varii, M. Y. (2008). *Psykhologhiia osobystosti: Navch. pos.* [Psychology of personality: textbook]. Kyiv, Ukraine: Tsentri uchbovoi literatury. 592. [in Ukrainian].
3. Занюк С. С. Психологія мотивації: навч. посібник. Київ: Либідь, 2002. 304 с.
Zaniuk, S. S. (2002). *Psykhologhiia motyvatsii: Navch. posibnyk* [Psychology of motivation: textbook]. Kyiv, Ukraine: Lybid. 304. [in Ukrainian].
4. Крупей М. Структура репродуктивного процесу сукупності «виконавець-саксофон». *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка та Національної музичної академії України імені Петра Чайковського. Сер. Мистецтвознавство*. Тернопіль : ТНПУ ім. В. Гнатюка, 2005. № 1 (13). С. 80-86.
Krupei, M. (2005). *Struktura reproductyvnogo protsesu sukupnosti «vykonavets-saksofon»* [The structure of the reproductive process of the unity «saxophone performer»]. *Naukovi zapysky Ternopil'skoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni Volodymyra Hnatiuka ta Natsionalnoi muzychnoi akademii Ukrainy imeni Petra Chaikovskoho. Ser. Mystetstvoznavstvo – Academic notes of Ternopil Volodymyr Hnatiuk National Pedagogical University and Ukrainian National Tchaikovsky Academy of Music. Series Art Study*. Ternopil. 1 (13). 80-86. [in Ukrainian].
5. Мацко Л. А. Основи психології та педагогіки: навчальний посібник для студентів заочної форми навчання. Л. А. Мацко, М. Д. Прищак, В.Г. Годлевська. Вінниця : ВНТУ, 2009. 163 с.
Matsko, L.A. (2009). *Osnovy psykhologhii ta pedahohiky: navchalnyi posibnyk dlia studentiv zaочноi formy navchannia* [Basics of psychology and pedagogy: a study guide for part time form of training]. Vinnitsya, Ukraine: VNTU. 163. [in Ukrainian].
6. Москаленко В. Г. Лекції з музичної інтерпретації: навч. посіб. Київ: НМАУ імені П.І. Чайковського, 2013. 272 с.
Moskalenko, V. H. (2013). *Lektsii z muzychnoi interpretatsii: navch. posib.* [Lectures on musical interpretation: textbook]. Kyiv, Ukraine: Ukrainian National Tchaikovsky Academy of Music. 272. [in Ukrainian].
7. Сегеда Н. А. Професійний розвиток викладача музичного мистецтва: історія, методологія, теорія: монографія. Київ: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2011. 273 с.
Seheda, N. A. (2011). *Profesiinyi rozvytok vykladacha muzychnoho mystetstva: istoriia, metodolohiia, teoriia: monohrafiia* [Professional development of a music teacher: history, methodology, theory: monograph]. Kyiv, Ukraine: National Pedagogical Dragomanov University. 273. [in Ukrainian].
8. Сіончук О. В. Організація музичних фестивалів в Україні та особливості їх проведення в умовах воєнного стану. *Історія становлення та перспективи розвитку духової музики в контексті*

- національної культури України та зарубіжжя. Збірник наук. пр. Вип.15. Упор. С.Д. Цюлюпа. Рівне : Волинські обереги, 2023. С. 46-49.
- Sionchuk, O.V. (2023). Orhanizatsiia muzychnykh festyvaliv v Ukraini ta osoblyvosti yikh provedennia v umovakh voiennoho stanu [The organization of music festivals in Ukraine and their holding under martial law]. *Istoriia stanovlennia ta perspektvy rozvytku dukhovoï muzyky v konteksti natsionalnoi kultury Ukrainy ta zarubizhzhia. Zbirnyk nauk. pr. – History and development prospects of wind music in the context of the national culture of Ukraine and abroad. Collection of scientific works.* Rivne, Ukraine: Volynski oberehy. 15. 46-49. [in Ukrainian].
9. Тимків Б. М., Дем'янчук А. Л., Ясеницька Ж. В. Інноваційні мистецькі технології у викладанні образотворчого мистецтва у ЗВО. *Інноваційна педагогіка. Наук. журнал.* Вип 39. Одеса: Гельветика, 2021. С.71-75.
- Тумків, В. М., Demianchuk, A. L., Yasenytska, Zh. V. (2021). Innovatsiini mystetski tekhnolohii u vykladanni obrazotvorchoho mystetstva u ZVO [Innovative art technologies in the teaching of fine arts in higher education institutions]. *Innovatsiina pedahohika. Nauk. Zhurnal – Innovative pedagogy. Scientific bulletin.* Odesa, Ukraine: Helvetyka. 39. 71-75. [in Ukrainian].
10. Liebman D. Developing a Personal Saxophone Sound. Massachusetts: Dorn Publications, 1994. 58 p.
11. Teal L. The Art of Saxophone Playing. New Jersey: Summy-Birchard Music, 1963. 98 p.

Мумрик М.

ORCID 0000-0002-3963-9210

Candidate of art history, professor, vice-rector,
National Music Academy of Ukraine
named after P.I. Tchaikovsky
(Kyiv, Ukraine) E-mail: mymrykmr@ukr.net

MOTIVATION-INFORMATION CONSTRUCT OF MUSIC-PERFORMANCE COMMUNICATION OF ARTS FACULTY STUDENTS ON THE BASIS OF ACMEHERMENEUTIC APPROACH

The article is devoted to highlighting the motivational and informational construct of musical and performing communication of students of the faculties of arts using the acmehermeneutic approach.

The purpose of the work is to determine and substantiate the motivational and informational construct of students of the faculties of arts on the basis of the acmehermeneutic approach, which is one of the main ones in the structure of executive communication.

Methodology. Theoretical methods are used in the article based on the acmehermeneutic approach: analysis of scientific-methodical, psychological-pedagogical literature; comparative analysis, synthesis, generalization, systematization in order to determine and substantiate the motivational and informational construct in the formation of students of the faculties of performing communication arts.

The scientific novelty consists in the definition and substantiation of the motivational and informational construct in the formation of students of the faculties of performing communication arts on the basis of the acmehermeneutic approach.

Conclusions. Conclusions were made that executive activity will consist not only in mastering the skills of correct inhalation and exhalation, but also in the ability to maintain respiratory resistance with proper muscle tension. Both the first and second aspects of the specifics of a saxophonist's breathing must be constantly improved, namely, the practice of playing long sounds, special melodic exercises, scales, arpeggiated chords, etudes, performing a diverse repertoire. Therefore, the understanding of these positions by students of the faculties of arts causes the need to improve their own skills through practice.

Attention is focused on the fact that the acmehermeneutic approach, the essence of which consists in the integration and convergence of artistic phenomena and acmeology, as a science of the quality of creative activities in building a personal development trajectory.

The issue of substantiation of the organizational and methodological model of formation among students of the faculties of executive communication arts on the basis of the acmehermeneutic approach is being studied further.

Keywords: students of arts faculties, music-performance communication, motivational-informational construct, acmehermeneutic approach.

Стаття надійшла до редакції 03.04.2024 р.

Рецензент: доктор педагогічних наук, професор **Дорошенко Т. В.**